

# 1896-02-18

## SENDER

Johan Rohde

## RECIPIENT

Joakim Skovgaard

## FACTS

Document type:

Letter

Date explanation:

Tirsdag d. 18 februar 1896. Joakim Skovgaard ankom til Grækenland i februar 1896.

General comment:

### Læsevejledning

Slutningen af brevet findes i margin på side 1.

Sender's location:

Italien

Recipient's location:

Grækenland

Mentioned people:

Agnes Lunn

Theodor Philipsen

Johan Rohde

Joakim Skovgaard

Niels Skovgaard

Agnes Slott-Møller

Kristian Zahrtmann

Archive:

Mappe 89 nr. 6

## TRANSCRIPTION

Tirsdag d. 18. 1896.

Adr. Via di Monte Tarpeo 69 3 piano 7 Roma

Kjære Ven!

Tak for Dit Brevet og Tak i det hele taget for uds. Du er forhaabentlig nu i god Behold ankommen til Grækenland, og jeg ønsker Dig al mulig godt vejr og hvad ellers behøves derovre.

Her er intet nyt; paa Klippen er der almindelig Travlhed nu der godt Vejr med den megen Sol har begyndt at varme Luften.

Jeg selv har ogsaa meget at bestille, og jeg har egentlig ikke Tid til at skrive lange Breve; men jeg bliver nok i Dag nødt til det. - Det er en Frie Udstilling som kalder.

Da Du ikke her i Rom besøgte vor Udstillings Forhold, taler jeg heller ikke til Dig derom. - jeg antog, at der var med Dig som med mig, at Du nu, Du var kommen hjemme fra, helst vilde have Din Tid ubeskaarn og fri for distraherende Tanker.

Jeg havde derfor heller ikke skrevet Dig til, hvis jeg ikke ved Brev hjemmefra selv I var reven ud af den Fred og Ro, jeg har levet i hernede, ganske udenfor det hele derhjemme.

Først fik jeg en Forespørgsel, om jeg stemte for

[Jeg har ikke megen Tid til at skrive Brev undskyld Derfor dette korte Brev - godt udbytte i Grækenland og hils Niels mange Gange - jeg har længe skyldt ham et Brev. - den gamle Boghandler var en Røver han forlangte 30 Lire for [?], som jeg derfor ikke tjekke, men jeg har Udsigt til noget gammelt Papir et andet Sted.

med mange Hilsner til Dig, Din [?] og Din andre Rejsende i Grækenland.

Din hengivne Johan Rohde]

-2-

Bevaringen af den Frie Udstilling i den gamle Form, Herpaa og naturligvis svarede ja; da jeg mener, at der er til Hekt for Kunstens Udvikling i Danmark, at der bestaar en fin Udstilling, og at en saadan i den Form, vi har, er til Gavn for dens Deltagere.

Jeg har senere faaet nogle Brev hjemmefra, som fortæller mig om Begivenhederne paa Generalforsamlingen.

Der blev Spørgsmålet om Udstillingens Bevarelse bragt paa Bane; der stemte derom og Majoriteten stemte for Bevaringen. Saavidt jeg forstaar Folk Fru Slott-Møller, Zahrtmann og Philipsen samt jeg selv derfor. Hvad mit Besyv angaar, ved jeg ikke noget nærmere derom, heller ikke engang rigtig, hvad jeg har sagt. Et Brev jeg havde skrevet til en Ven i Kjøbenhavn, og som slet ikke var beregnet paa Generalforsamlingen, da det havde en

ganske privat Karakter; blev nok læst op, da nogle mente, at jeg var stemt for en Sammenslutning med Charlottenborg. D Imidlertid fortæller man mig, at der var en god Stemning for Udstillingen, ja jeg tror egentlig ikke der var nogen, der stemte for Udstillingens Ophævelse; men et Par der stemte for en Forhandling, men nok dog mer Forbeholdt.

Men noget ganske udførligt Referat kan jeg naturligvis ikke give Dig; da jeg kun har faaet et meget løseligt; men jeg vilde gjerne forklare Dig

-3-

min Stilling til Sagen.

Først i Almindelighed er jeg en Tilhænger af en lille Udstilling, hvor en Gruppe Kunstnere, der – maaske uden at staa hinanden kunstnerisk nær – dog har Sympatti og Agtelse for hinandens Bestræbelse, udstiller sammen. Og i al Almindelighed er jeg en Fjende af store Udstillinger, hvor den enkelte drukner i Mængden, og hvor den ene slaar den anden ihjel, af Udstillinger af alle mulige, hvor man maaske efter Evne kommer til at støtte Folk, hvis Arbejde, man ingen Agtelse har for, maaske endog nære Foragt for.

Hvad nu den Frie Udstilling angaar, da synes jeg at den efter vor smaa Forhold har løst sin Opgave meget godt – baade rent kunstnerisk set og [?], og selv om nu den gode Bygning i en ikke fjærn Fremtid bliver os berøvet, mener jeg, at vi ogsaa andre Stede maa kunne hævde vor Plads og skabe os en [?] uafhængig Stilling.

Hvad forholdet til vor Kollega paa Charlottenborg angaar, da har vi jo aldrig bekriget Dem, og det er kun en utrolig [?Snaverkjæthed] og Smaalighed fra Deres Side, De har gjort Forholdet spændt. – men med Aarene retter det sig vel ogsaa, og de lærer at indse, at en ærlig og aaben Kappestrid

-4-

mellem forskellige Anskuelse baade Kunstens bedre, end om alle syltes sammen i en stor Pærevelling - Hvad endelig din Tillid angaar, som Udstillingen har sendt os, da ser jeg ikke i Den nogen Gevinst for os. Det er den gamle Regulativ kogt op i en om muligt endnu uheldigere Form. Det eneste nye er Delingen i Aldersklasse, som kun vil være til skade for de frie Udstillere, hvis de gik op i Charlottenborg. Thi de fri Udstillere vilde jo som den lille Minoritet altid komme i Opposition til de andre. Ved den nye Ordning vil man opnaa at skjære denne lille Minoritet i to Stykker, hvorved den bliver endnu svagere i følge Sagens Natur.

Dette nye Kunstnersamfund, som Professor Axel Helsted taler om, ser og ogsaa kun godt ud for en overfladisk Betragtning. - Hvad andet er der nemlig end 18 Nov. Den Kunstnerforening – bestaaende af baade

Charlottenborgere og frie Udstillere - der for nylig gav en tysk Charletan, Hr. Himnl, der paa en oprørende Maade havde fornærmet de danske Kunstnere, et Tillidsvotum - og derpaa valgte som sine Repræsentante blevet Malerne O. A. Hermansen; Vilhelm Pachel og som Formand Soya - Jensen til at varetage Deres faglige Interesser!

Gaar den frie Udstilling op i Charlottenborg, blive den til en lille Minoritet, der intet kan udrette og ingen Betydning faar, medens den udenfor Charlottenborg i sin nuværende Skikkelse altid vil blive regnet med - om ikke af andre Grunde - af Nødvendighed.

Jeg antager at vore Venner ligesom jeg meget længes efter at høre Din og Din Broders Stilling til Sagen. Selvom du hvis Du kommer i Gang med Viborg Domkirke formodentlig ikke i mange Aar kommer til at udstille, vil Du Forblive i den Frie Udstilling og være af den største moralske Betydning; og jeg antager, at vi alle haaber paa, at I ikke svigter os; men deler vore Meninger i Hovedsagen.

Tuesday D. 18. 1896.

Via di Monte Tarpeo 69. <sup>3 piano</sup> 7.

Roma  
SKOVGAARD-MUSEET  
Mappe 89 Nr. 6

Hij en Ven!

Tak for din Brøderes og Tak: der blev taget for sig!.

Da er fortæller om i god Beroed at komme  
til Grækenland, & i indse sig at mængde god  
Vej & hvad den bliver som.

Her er i det nye; her klipper er der almindelig  
træthed i det gode Ligt med den megen Sol  
har begyndt at varme Luftten.

My neck has again swelled as last time, & it has greatly  
increased the skin lumps. Bruce is now in better  
condition. — Do not tell her. — Do not tell  
her anything more.

Da Du ichst her; Rom beirich vor Bestellung  
hoch, tath ich heller ichst zu Dir. — in an  
tey, as du vor mit Dir son mit mir, as Du  
ein, Du vor Kommen hynne fur, helst nit  
han Du Tid ubersam y fur fur distrahert  
Tawke.

Ik woude d'ze helle t'ke. Ik woude d'ze t'ke, helle t'ke  
t'ke. Het Brou h'wonne s'ke f' m' s'ke. Het  
af d' t'ke. Het, h' h' t'ke; h' t'ke, gan-  
s'ke t'ke. Het helle d' h'wonne.

First for in Forspørgel, om jeg kunde for

Berøring af den fine Udstilling i dens gamle Form,  
hvorfor jeg naturligvis svarede ja; da jeg mener, at det  
er til Held for Kunstens Udvikling i Danmark, at der  
foretages en fine Udstilling, og at den saadan i den Form,  
vi har, er til Gavn for dens Deltagere.

Jeg har senere faaet nogle Breve hjemmefra, som fortæller  
mig om Begivenhedene paa Generalforsamlingen.

Der blev Spørgsmaal om Udstillingens Berøring trost  
paa Bane; der stemte derom 7 Majoriteten stemte  
for Berøringen. Saavel jeg fortæller talte Fru Roth-  
miller, Zahrtmann og Thilipsen ogsaa i det for  
for. Hvad mit Besøg angaar, ved jeg ikke noget  
nærmere derom, heller ikke omgaaet rigtig, hvad jeg har  
sagt. Et Brev jeg havde skrevet til en Ven i Kjöben-  
havn, og som det ikke var bekvemt paa Generalfor-  
samlingen, da der havde en ganske paa Karskeden,  
blev nok læst op, da nogle mente, at jeg var stemt  
for en Sammenlutning med Charlottenborg. - D.  
Trediedag fortæller man mig, at der var en god  
Stemning for Udstillingen, ja jeg tror egentlig ikke  
der var nogen, der stemte for Udstillingens Ophevelse;  
men at der der stemte for en Forhandling, men  
nok dog med Forskel.

Man siger ogsaa ganske udtrykkelig Repertar er en  
høist interessant og vigtig; da jeg kun har faaet et  
meget lidt; men jeg vilde gerne forelæse Dig

min Stilling til Sagen.

Først: al Almindelighed. er jeg en Tilhænger af en  
stille Udstilling, hvor en Gruppe Kunstere, des - maade  
uden at staa hinanden kunstnerisk nær - dog har  
Sympathie og Agtelse for hinandens Bestrebelse, ud-  
stiller sammen.

Jeg: al Almindelighed er jeg en Tjener af store  
Udstillinger, hvor den enkelte Kunstner i Mængden,  
hvor den ene slaar den anden i Skyggen, af Udstillinger  
af alle mulige, hvor man maade efter Evne kom-  
me til et stort Folk, hvis Arbejde, man iagter  
Agtelse har for, maade endog være forrang for.

Skad mig den fri Udstilling angaar, da synes jeg at den  
efter vor smaa Forhold har løst sin opgave meget  
godt - haad den Kunstnerisk sel og økonomisk, og  
selv om vi den gode Bygning i en ikke flem fremtid  
blive og bevare, mener jeg, at vi ogsaa andre Steder  
maa kunne have en Glæde og glæde os en økonomi-  
skt uafhængig Stilling.

Skad Forholdet til vor Kollega paa Charlottenborg  
angaar, da har vi jo altid været dem, og det  
er kun en ubøielig Indvirkethed og Smagshed  
for Dem Side, da har gjort Forholdet spændt.  
- men med Aarsne vilte det sig vel gøre, og det  
hæver at inde, at en del af at den Kæmpesid

